

Előfizetési árak:
 Hónapokra . . . 6 ft — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Egy évre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 50 „
 Egy szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádoey-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 eljuttatására vonatkozó felszo-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak.
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger W. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (15-utca), Hochrein József és Bai (Széchenyi-tér), Béhm Manó (16-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Kossuth tisztelése.

A jövő hétnek ránk nézve kiváló jelentősége lesz. Csütörtökön ül össze a város törvényhatóságának képviselőtestülete, s ekkor terjeszti elő a tanács abbéli javaslatát, melylyel Erreth János országgyűlési képviselőnk indítványát kíséri, ajánlva, hogy a közgyűlés tegye magáévá Erreth indítványát — mint tette azt már a tanács is egyhangulag — s válaszsza meg Kossuth Lajost, a magyar közéletnek még a száműzetésben is büszkeségét, a magyar politikai élet multjában működött s e működése közben ország-világ által csodált kimagasló alakját, ezt a szellemóriást — válaszsza meg Pécs város diszpolgárává.

A magyar szabadságharcz vezérlő csillaga nem aludt ki, fényben még most is ragyogó, most, hogy az Isten jóságos kegyelme folytán a 90-edik esztendő határvonalát is átlépte. Kilenczven esztendő! rendes körülmények között is ritka életkor; Kossuthnál meg éppen csodás. Ő maga soknak találja már; mi, érte lelkesülők, rajongók még tudj' Isten meddig nyujtanók, ha a Kossuthot szerető Isten is úgy rendelkezne az emberi test természetével. Kilenczven év! s ebből majdnem hetven a hazának szentelve; fele aktív, fele passzív szereplés között. És milyen aktív szereplés között!

És e kilenczven év lepörgése alkalomával ez iránt az ember iránt ne fejeznék ki Magyarország népe azt, amit a szívében

hordoz, mióta csak a Kossuth nevét ismerni tanulta, s akként, ahogy a jelen körülmények között a legeklatásabbul csak kifejezheti? Nem, ilyet követelni magyar embertől nem lehetett! Pedig követelték, megkísérlették ezt az abszurd követelést; de a nemzet önérzete tudomást se véve e leplezett követelésről fényes ovációban részesítette a turini remetét akkor, mikor ez a nyáron születése évforduló napját ülte, a 90 ik-et.

Kossuth tisztelését ki nem lehet irtani a magyar ember lelkéből, s míg él a jó öreg, minél öregebb lesz, annál sürübben fogja a nemzet ezt a tiszteletét kifejezésre juttatni, mintegy előlegül a még élőnek a messze jövődőre, mikor e mai nemzedékből már mi sem leszünk s mikor már utódaink utódai is csak a történelemből ismerik meg Kossuth nevét, s bámulják meg isteni missiót teljesítő hazafias működését.

Pécs városa az ország által rendezett ovációból most veszi ki a részét, mivel a véletlen folytán mindez ideig nem ülhetett össze a város képviselőtestülete, mely hivatalosan diszpolgárrá emelni azt, akit az országnak már majd minden városa — vagy a multban, vagy ez alkalommal, — ez utóbbiak közt maga az ország fővárosa is, diszpolgárai sorába iktatott.

Pécs azonban ezzel a kis késéssel nem ront semmit polgárai hazafiasságának jó hírnevén. Mikor az ősz hontalan 80-adik évét érte meg, egyike volt az elsőnek, kik a nagy hazafit őszinte örömmel s a

közgyűlésen is kifejezett egyhangu lelkesedéssel üdvözölték. Mikor pedig az alkotmány visszaállítása után Magyarország föl szabadult polgárai alkotmányos formák közt választották meg az országgyűlésre küldendő képviselőiket, Pécs városa már akkor megtisztelte Kossuthot azzal, hogy neki följánlta a mandátumot, s Kossuth ajánlatára választotta meg helyette Irányit, a nemrég elföldelt vezérét a függetlenségi pártnak.

Ily hazafias példákat mutatva föl Pécs a multból, csütörtökön is olyant fog cselekedni, melylyel a jövőnek hagyja példagyánánt hazafias érzületét, a honfui érdem méltánylását és elismerését, lelkesedését egy oly ember iránt, kit minden magyaroknak imájába kell foglalnia.

A csütörtöki nap legyen ünnep e városban, s ez az ünnep legyen általános és nyílt. Kossuth ledöntötte a választófalat az osztályok között: legyen ott az ünnepen minden osztály képviselve, s aki csak teheti, megjelenésével fejezze ki nyíltan tiszteletét Kossuth hazafiai nagysága iránt.

Eötvös Károly Kossuthnál. A függetlenségi és 48-as párt új elnöke Eötvös Károly legközelebb Turiuba megy és magát, mint a függetlenségi párt új elnökét, Kossuthnak bemutatja. A dolog annál érdekesebb, mert Eötvös Kossuthtal eddig se személyesen, se írásban soha nem érintkezett s mert sem Mocsáry, sem Irányi — Eötvös elődei az elnöki székekben — nem tartották szüksé-

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Húsos fazék.*)

A telt fazékot oly nehéz elérni,
 Csak érte küzdenek most az emberek.
 És nem tekintnek módra, eszközökre,
 Ki útha áll, az bukjon el örökre,
 Mindegy nekik: csak ők ne veszzenek.

Komédiából áll a földi élet,
 Csak szinlelés itt minden, semmi más.
 Czirkusz-porond, hol bösz birokra kelnek,
 Belépti-díjért tánczolnak, nevetnek,
 S az boldogul, ki jó komédiás.

Ez éhes haddal, nyomorult sereggel
 A gyepe állva versenyt nem futok;
 Sorvadjak inkább szalmán és kenyéren,
 Még akkor is csak az lesz büszkeségem:
 Komédiát hogy üzni nem tudok.

Morócz Jenő.

*) Az „Élet” irodalmi és művészeti folyóirat 20. számából, a Pécsi Figyelő-nek adott szíves engedelem folytán.

A káplár úr.

Megszorította a kezemet s olyan kedves mosolylyal, melynek pajzansága megrontotta szavainak komolyágát, mondá:

— Nem vagyunk egymásnak valók. Ön fiatal, csak még harmincznégy éves, én pedig öreg özvegy asszony vagyok.

Az „öreg” szót olyan különösen hangsúlyozta, mintha azt várta volna, hogy megczófoljam.

Pikáns szépsége elvakított.

Éreztem, hogy minden szavában a kacérság számítása rejlik. Tudtam, hogy ha festék nem is éri az arcját, kendőzött a szeme, a szíve, a lelkülete.

Jól ösmertem a nők e veszélyes faját.

Tudtam, hogy akaratlanul, szinte öntudatlanul is magukhoz vonzanak, hogy a csábítás valami ösztöne bírja őket cselekvésre, csevegésre, mosolygásra.

Olyanok, mint azok a gyermekek, a kik végig hanczuroznak a mezőkön, hogy el-elfogjanak egy lepkét. Mikor aztán megfogták, elmult örömlük s kedvetlenül bocsátják el a kis foglyot.

Nem pillangó kell nekik, hanem a lepkekergetés.

Az az asszony sem a hódítótra vágyik, csak a hódításra. A győzelem uatattja, a küzdelem izgatja.

És mégis, talán éppen csak azért, birni akartam. Fölebredt bennem a dacz, mely nem egy szerelemnek rugója.

Kell, hogy az enyém legyen!

Lehangoltságot szinleltem.

Ugy tettem, mintha gondolkozás után las-

san-lasan — bár szomorkodva — beláttam volna szavainak igaz voltát.

— Talán igaza van, asszonyom. Talán csakugyan öreg ahhoz, hogy megérthesse érzelmeimet. Lássá, a fiatalos botor eszemmel azt hittem, hogy meg fogom önt győzhetni szerelmemről, s megnyerhetem szívét. Azt gondoltam, hogy visszahivhatom majd emlékezetébe a régi ábrándokat, a boldog órák emlékét. Hogy az elmult boldogság emlékezete maga után vonja az új boldogságot. Talán meg fogja kívánni, hogy a lettint ábrándok még egyszer fölebredjenek, hogy még egyszer átérezze, átélje őket. Csalódtam, ön örökre elbucszattatta a fiatalságot.

— No lássa, így szeretem önt. Végre is észre kellett térnie.

Fogtam a kalapomat és elmenni készültem.

É perczben vig zeneszó hallatszott. Elma föluggrott tülöhelyéről.

— A banda! Hallja a banda! Jöjjön, nézzük a katonákat. — Megfogta kezemet s gyengéden az ablakhoz vont. Ráhajolt az ablakpárnára s intett, hogy könyököljek melléje.

S ettől a gyerekes kacérságtól egyszerre különös boldogságot éreztem.

Ugyau miért? Talán a szeme ragyogása tett boldoggá? Hiszen édesen hazugnak tartottam. Talán megrészegített a lehellete vagy a harmincz tavasz üdesége. Érzem, hogy ez a „harmincz tavasz” nem közheiy. Annak a szépséges asszonynak kikelet volt az egész élete s tavasz fakadt körülötte.

gesnek a turini zarándokutat. Kossuth Eötvösnek a függetlenségi párt elnökévé történt választását nagy meglepéssel fogadta.

Az új kormány.

Mint a minap már regisztráltuk is, a Wekerle-minisztérium is megvan. Ujság benne csak az, hogy Wekerle, a pénzügyminiszter, lett a feje, Hieronymi Károly, eddig az állami főszámvevőszék feje lett belügyminiszter, Tisza Lajos gróf lett a király személye körüli miniszter.

Hát egy Tiszának mégis be kelle csusznia. Ha a fiatalok közül nem, hát a vénebbjéből.

Hogy miért kellett oda éppen Tisza Lajos? — azt sem a magunk eszével kitalálni nem tudjuk, sem a fővárosi lapokból meg nem tudtuk, pedig ezek az újságok ugyancsak ontották a kulissza-részleteket, habár azok kilencztedrészt utóbb ők maguk hazudták is meg. Ugy látszik: éppen csak a Tisza dinasztianak akarták a száját a fehér elefántos szegedi köpartépitő miniszterségével betömni. Miniszteri hivatása egyébként politikai szempontból fölöttébb nyugalmas. Denikve Lajos gróf, ki addig nem nyugodott, míg nemesből gróffá nem lett, s most a grófi cím mellett nagyon örül a miniszteri címnek is, a legambiciózusabb a Tiszák között.

Hieronymit mint igen jó akvizíziót emlegetik a lapok, még az ellenzékiek is. Felőle ezt írja a B. H.:

„Ez egy erős fej, képzett ember, szolid politikus és kimeríthetetlen munkaerő. Bizonyosnak tartjuk, hogy működése körében alapos és tiszteletreméltó munkát fog végezni. Becsületesen, tisztán és hiven fogja — ha még lehet — adminisztrálni az országot... Igy hát ámbár Hieronymi kiválasztásához csak gratulálni lehet Wekerlének, mégis az ő belépése, ha a rendszer a régi marad, nem tartóztatja föl a sorsot, melyre a kormány predestinálva van a módnál fogva, ahogy világra lett.“

A többi: Szilágyi Dezső, Bethlen András, Lukács Béla, Csáky Albin gr. és Jozipovics megmaradtak a régi reszortnál; Wekerle is az elnökség mellett vezeti a pénzügyi tárczát.

Hogy ez „új“ kormány felől mikép vélekedjünk, arra nézve a B. H. ezeket mondja:

„Az új kormányt két szempontból lehet megítélni. Ellenzéki szempontból és tárgyas al-

laspontból. Az ellenzék meg lehet az új kabinettel elégedve. Hiszen, leszámítva az új belügyminisztert, e kabinet voltaképpen a régi, súlyosbítva Tisza Lajos gróffal. Emberi erővel meg nem erősítette magát. Szolgált megalakulásával egy eszmét: a megkorhadt szabadelvű párt összetartásának kétesbecsű eszméjét. Ezt a pártot Wekerle most megmentette. A pártból hováhamarabb ki fog sülni, képes lesz e viszont megmenteni az új kormányt. Az ellenzék vidáman mehet e kérdésnek eleibe. Mert a Tisza Kálmán kormányzó szelleme szülte a mostani minisztériumot s ha a régi miniszterek e szellemet kéz alatt nem lesznek képesek eltüntetni s ujjal helyettesíteni, akkor egy már ismételt megvert ellenséggel lesz az ellenzéknek dolga, oly szellemmel, a mely hitelét és jogosultságát elvesztette, a melyhez reményt senki sem köt, a melynek bűneit mindeki ismeri s a mely régen kimerítette magát s melynek szolgálatában egy sereg kormányképes férfi is kimerült és lejárt a magát.“

Az E—s pedig konstatálja, hogy a szabadelvű párt már nem oly nagy az öröm, mint kezdetben volt, érthető aggodalom borul a kedélyekre, mert ismerve a Tiszák működésének a magyar közélet terén hosszú időn át tapasztalt romboló hatását, attól tartanak, hogy az üdvösnek remélt új kormányzati érárt is tönkre teszi a Tiszák elbatalmasodása. Annyi bizonyos, — folytatja az E—s, — hogy a nemzet közvéleménye nem fogja ügyeket (a Tiszáékat) előmozdítani s a mily mértékben tenné ezt Wekerle vagy a szabadelvű párt, oly mértékben veszélyeztetné most még erős politikai hitelét az új miniszterelnök s oly mértékben tenné saját magát tönkre a szabadelvű párt.

Igen érdekes az, hogy bár a miniszterek majd mind a régiek maradtak, az államtitkárok sorba otthagyták a minisztériumokat. Elmennék: Szalavszky belügyi, Fejér Miklós földmívelési, Teleszky igazságügyi miniszteri államtitkárok. Úgy látszik, ezek is más minisztériumot vártak, s mivel maradt majd minden a régiben, hát már nem remélnék tovább s mennek. Nagyon hasonlít ez a tömeges államtitkári lemondás ahhoz, mikor a süllyedő hajóról már az egerek is elmennek.

Az „új“ minisztérium a jövő héten fogja magát bemutatni az országgyűlésnek.

A vig nóta hallatára pajzán gyerekké lett. Vidáman tapsolt és a lábával önkéntelenül a dal ütemét jelezte. Szinte tánczolt minden ideg szála. A homlokára rendetlenül lehullottak bajfürtjei; mintha ölelkezni akartak volna a sűrű selyem szemöldökökkel. Elsimogatta őket, de lekivánczolt megint a sima fehér homlokra.

A banda elhaladt az ablak előtt s a századok hosszú sora egyhangú egyenletes léptekkel követte.

Egy önkéntes bizalmasan fölköszöntött az ablakhoz. Boszankodtam. Nagy Kálmán volt, aki a multkor Ferikéhez, a kis balerinához is betolakodott.

Viszonoztam üdvözlését, Elma is köszönt neki. Kiállhatatlannak tartottam e tejes állu suhancz bizalmasságát. De hát nem törődöm tovább vele, nem zavarom meg miatta boldogságomat.

A katonák rég elvonultak már az ablak előtt s Elma még mindig mélylázó tekintettel nézett utánuk.

Már látni se lehetett őket, csak a távolból hallatszott a zene elhangzó bumberdója, hanem azért Elma utánuk meredt révedező nézéssel, mintha még látná őket. Elgondolkoztam. Hirtenlén támadt boldogságom meg volt zavarva. Boszantott, hogy a dupla színű posztó annyira lekötötte Elma figyelmét. S én alig néhány perczel elelőtt házasságot ajánlottam neki!

Mélyen a szemé közé néztem s aztán megszakítottam a csendet:

— Ugy látszik, nagyon érdeklődik a katonák iránt?

— Nem tagadom.

— Talán megtudhatnám, hogy miért?

— A korom s a nézeteim talán megengedik, hogy túltéve magamat a prudéria parancsain, őszintén válaszoljak. Nos hát: minden nő többé-kevésbé ábrándos, regényes lelkületű. Még mindig él beuntünk a középkor daliás lovagjainak képe. Szinte szolidaritást érzünk évszázadok előtt élt társnőinkkel, a kikért élethalálharcot vívtak a bajnokok. Mi türes-tagadás, emlékezünk még és szeretjük még azokat, a kiknek ideáljaik voltunk. Viszonzásul most nekik adunk egy kis ideálszerpet. Talán tévedünk, ha a katonákat tartjuk utódjaiknak, de hát azért vagyunk nők, hogy tévedjünk. Aztán meg, — tevé hozzá pikáns mosolylyal, — a csinos ruha, az a teséhez simuló festői ruha is tetszik egy kissé. Hiszen tudja, hogy nem mindig, de néha mégis a ruha jelenti az embert.

— Milyen jó, — mondám némi malicziával, — hogy nem minden nő gondolkozik olyan szellemesen, mint ön, asszonyom.

— Téved. Az asszony, ha tetszik, vagy ha neki tetszenek, mindig ilyen „szellemes.“ Lehetnek, a kik be nem vallják ezeket a nézeteket, akik először prudéok és csak azután asszonyok, s azért tartózkodnak ilyen őszinte nyilatkozatoktól. Hanem azért mars fiainak a szívünkben mindig erős a pozíciójuk.

— Hát ha konkrét adatokkal megczáfolom véleményét?

Sorsjegytársaságok.

(—a) Jó szolgálatot vélünk tenni lapunk olvasóinak, meg a nagy közönségnek is, ha figyelmeztetjük azon pénzveszteségre, a melynek a sorsjegytársaságokba való belépés által kitéve vannak; mert városunkból is néhányan jelentékeny veszteséget szenvedtek ezen az uton.

A sorsjegytársaságok czéjja, mint az a közölni szokott hirdetésekéből is kiviláglik, nem egyéb, mint hogy egy nagyobb számú társaság rendszeren 50 személyből álló — sorsjegyre együttesen játszzék, illetve a nyereségen együttesen osztozzék.

Ezeknek a sorsjegycsoportoknak összeállítása és a szükséges tagoknak összetoborzása képezi egyes bankházak stb. föladatát, melyek azután a sorsjegyekbe fektetett tőkék után járó kamatokon kívül semmi haszonra nem aspirálnak (!)

Mily önzetlen felebaráti szeretet!

A társaságok három, négy, öt évre alakulnak meg, a mi azt jelenti, hogy a megfelelő ideig kell fizetni a havi részleteket s mikor az utolsó havi részlet is be lett fizetve, akkor az illető sorsjegyek s azoknak nyeresémei a társaság tulajdonába mennek át, egyenlően osztatván föl az összeg annak tagjai között.

Ha a sorsjegyek a lefolyt idő alatt nem nyertek volna, akkor természetesen csak a sorsjegyek maguk képezik a fölosztás alapját.

S ebben rejlik a bibe. A fölosztás alkalmával ugyanis az szokott előfordulni, hogy a sorsjegyek tőzsdei értéke néhány ezer frttal kisebb, mint a társaság által befizetett összeg, s így a társaság minden egyes tagja a mellett, hogy pénzét három, négy, öt évig nem kamatoztatta, kevesebbet kap vissza, mint a mennyit befizetett.

Ezek igazolásul vegyünk egy esetleg kézbe került, a többinél semmivel sem rosszabb vagy kedvezőtlenebb prospektust. A társaság 50 tagból áll, havi részlet 3 frt, fizetendő 60 hónapon vagyis öt éven át, a mikor azután a társaság föloszlik.

Játszik pedig a társaság a következő 115 darab sorsjegyre:

- 10 drb 4°/_o-os Tisza-szegedi sorsjegy.
- 9 „ 4°/_o-os jelzalog sorsjegy.
- 6 „ 3°/_o-os osztrák földhitel-sorsjegy.
- 3 „ 4°/_o-os osztrák hitel sorsjegy.
- 3 „ Bécs városi sorsjegy.
- 3 „ 1864-iki állam-sorsjegy.
- 3 „ 5°/_o-os 1860. állam (ötöd) sorsjegy.
- 3 „ magyar nyeresemény-sorsjegy.
- 15 „ magyar vörös-kereszt-sorsjegy.
- 15 „ osztrák vörös-kereszt-sorsjegy.
- 15 „ olasz vörös-kereszt-sorsjegy.
- 15 „ bazilika-sorsjegy.
- 15 „ jó-szív-sorsjegy.

— Kiváncsi volnék rájuk.

— Ön őszinte volt, ugy-e én is az lehetek? Láttam azt a fiut, aki bizalmasan fölköszönt nekem?

— Önnek? Igenis láttam.

— Nos hát, ez a káplárlegényke alig egy-két hónap előtt egyik hű barátomat — hiszen tudja, hogy barátaink is vannak — Ferikét, a körülrajongott ballerínát, ostromolta udvarlásával. De nem erhetet elzelt. Ugy tudom, hogy Ferike ajtót mutatott neki s hogy ő ezen az ajtón ki is ment. A ballerínak néha elég okosak s nem gondolnak a mult idők asszonyaival való ideálszolidaritásra. Ferike is ilyen okos volt és belátta, hogy az a fiatal siheder, akármilyen lovagkivonat is, nem vetekehdetik velem, a ki nem gyökerezem a multban, de megállok a jelenben.

— Gondolja? Lássuk csak!

Oda lépett a kis íróasztal elé és egyik fiókjából hamarosan kivett egy pacsuli illatos levélkét.

— Ismeri a kézirást? — kérdé elibém tartva.

Elhalványodtam. Ferike írása volt:

„Édes kis bubí!
 „Este, előadás után biztosan elvárlak!
 „A „komondor“ ma nem őrzi a házat.
 „Puszi. „Ferikéd.“
 Kívül a borítékon:
 „Nagy Kálmán, egyévi önkéntes urnak „Rákospalotán.“

Hamarjában szóhoz se juthattam. A „komondor“ nem őrzi a házat! S az a komondor

Ez a 115 darab sorsjegy a társaság kizárólagos tulajdonát képezi, vagyis, ha nyer valamelyik, akkor a nyereség a társaságé, (esetleg veszteség ellen, ha t. i. a sorsjegyet névértékén huzzák ki, biztosítva van a csoport, természetesen a biztosítási összeget a társulat tagjai fizetvén) 5 év múlva azután az összes sorsjegyek nyereségeikkel együtt a társaság tagjai közt osztatnak föl.

Már most mibe kerül ez a 115 drb. sorsjegy a társaságnak?

Könnyű kiszámítani. 50-szer 180 forintba, vagyis 9000 frtba, mert ennyit kell 5 év alatt az 50 tagnak befizetnie.

Fölösztás alá kerül pedig 5 év múlva, ha egyik sorsjegy sem nyer, a sorsjegyek tőzsdei árfolyammal számított értéke.

Nézzük hát ezt a tőzsdei árfolyamot, vagyis azt az összeget, a melyet a bankház a sorsjegyekért tényleg kifizetett, vagy kifizetni tartozik. Vesszük a november hó 8-iki árfolyam jegyzéseket s azt látjuk hogy:

10 drb	tisza-szegedi sorsjegy	á 139.75 =	1397.50
9 "	4%-os jelzálog sorsjegy	" 126. — =	1134. —
6 "	3%-os osztr. f. hit.-sorsjegy	" 114.75 =	688.50
3 "	3%-os osztr. hitel sorsjegy	" 193. — =	597. —
3 "	Bécs városi-sorsjegy	" 164. — =	492. —
3 "	1864. állami-sorsjegy	" 180.50 =	541.50
3 "	5% 1860 állami-sorsjegy	" 148.50 =	445.50
3 "	m. nyereség-sorsjegy	" 146.50 =	439.50
15 "	m. vör. ker. sorsjegy	" 11.25 =	168.75
15 "	oszt. " " "	" 17.75 =	266.25
15 "	olasz " " "	" 19.90 =	298.50
15 "	bazilika sorsjegy	" 6.50 =	97.50
15 "	jószív-sorsjegy	" 3. — =	45. —

Összeg: 6484.75

Azok a sorsjegyek tehát, a melyekért a társulat 9000 frtot fizet, a bankháznak nem kerültek többre 6484 forint 75 krnál, s így ennek, eltekintve attól, hogy tőkéje után a kamatot biztosította magának, 2516 frt tisztá nyeresége van, vagyis ha a sorsjegyek nem nyerne, — föltéve, hogy tőzsdei árfolyamuk ily magasán fog állani a fölösztáskor is, — a társaság tagjai 2516 frttal kapnak kevesebbet, mint a mennyit befizettek, a miből egyre egyre 50 forint veszteség esik. Ezen veszteséghez járulnak még a postaköltségek, a bankháznak fizetendő kamat s biztosítási költségek úgy, hogy a veszteség csekély számítással 60 forintra, a befizetett összeg két ötödére tehető.

Ez a sorsjegy-társaságok üzleti eredménye, mely csak azon esetben válhatik kedvezőbbé, ha valamely sorsjegy nagyobb nyereséggel hozatik ki. Annak megdölgöndölése azonban, hogy minden körülmények közt 130 frtot érő sorsjegyeket 180 frtért vesz meg, azt hisszük, vissza fog tartani ezentúl — annyi keserves tapasztalat után — néhány könnyű szerrel meggazdagodni

én vagyok! Nos jól van, a komondorok harapni is tudnak.

— Hogyan jutott ön e levél birtokába?

— Csak úgy véletlenül. A káplár ur irományai között keresgélve (tudja, hogy mi nők kíváncsiak vagyunk) akadtam rája.

— Az irományai között? Talán csak nem —

— De igen, uram. A káplár ur tegnapig Rákospalotán állomásozott, tegnap áthelyeztetett a fővárosba s most nálam lakik a mellékszobában.

— Asszonyom! Önt eddig tisztességes nőnek ismertem.

— Remélem, ezentúl is annak fog ismerni. Harminczhét éves özvegy asszony vagyok.

Harminczhét éves! A Balzac „entre deux ages“-jából való. Az a kor, a melyben legkikapósabbak a nők. Harminczhét éves! Hát azt hiszi, hogy a világ elhiszi ezt önneki s ha elhiszi, már se nem hall, se nem lát? A világ — s én is a világnak vagyok része — a magam módja szerint fogja magyarázni, hogy mit jelent az, ha e szobában ön, és itt, a mellékszoba nyitott ajtaján túl a káplár ur lakik. Azt hiszi, hogy az ön harminczhetedik évében nem fogják tudni, mi je, kije önnek ez az úr?

— Kicsoda?

— A... nem folytathattam, mert kis kacsóival befogta a számát.

— Téved, — mondá kedves mosolyával, — a káplár ur — a fiam!

*

A fia! Furesán esett meg, hanem azért néha, ha elgondolkozom Elmán, valami olyan sajnálkozás-féle fog el, hogy miért nem lehetek a fiának mostoha apja?!

F. M.

vagyót a sorsjegytársaságokba való belépéstől. Ha már valaki sorsjegy nélkül nem remél zöld-ágra juthatni, vegyen maga, vagy vegyen ismerőseivel együtt, de ne fizessen 3 forintot érőért 5 forintot, mert így soha meg nem gazdagszik.

HIREK.

— **(A magyar királyné nevenapja.)** Erzsébet királyné, a magyar nemzet egyik ujkori patronája ma üli neve ünnepét. A hü és hálás magyar nemzet e napot együtt ünnepli a fölséges királyasszonnyal. A pécsi székesegyházban ez alkalommal a hivatalos istentisztelet ma reggel 9 órakor kezdődik, melyen Dula nszky püspök pontifikál.

— **(A király ajándéka.)** A jó király, aki most egymásután kétszer szerzett városunknak ünnepet azzal, hogy tavaly s az idén nyáron közénk jött, a sok ajándékosztogatás közt nem feledkezett meg a pécsi szegényekről sem. Sőt azok voltak az első, akiknek 800 forintot juttatott; csak hogy annyi szegénynek az összeírása nem olyan könnyű, hogy azt a 800 frtot mindjárt szét lehetett volna osztani. Mióta a király elment, folyton írják össze az aljegyzők a jelentkező szegényeket; s most valahogy összeírtak 700 asszonyt, embert, gyereket, akik mind nagyon-nagyon szegényeknek mondják magukat s nagy lélegzetű sóhajtások közt reflektálnak a király ajándékára. Mind a 700 persze nem kap a király ajándékából, hanem lelkiismeretes rostálás után 406-ot szemeltek ki, mint segélyre szorulókat, s ezek közt osztják ki az azóta kamatozott s így most már 805 frtot tevő „királypénzt.“ A kiosztás már holnap kezdődik s a jövő hét első napjaiban folytatják.

— **(A Kossuth-bankett)** rendező bizottsága, miután a Kossuthot díszpolgárrá választó közgyűlés napja most már bizonyossággal tudható, elhatározta, hogy a Kossuth tiszteletére rendezendő lakomát november hó 24-én (jövő csütörtökön), a közgyűlés napjának estéjén 7 órakor tartja meg. Akik e lakomán, melyet a Scholz-féle sörcsarnokban tartanak, részt akarnak venni, e szándékukat bejelenthetik s jegyeiket megválthatják: Pleininger Ferencz, Szekrényessy Ferencz Nick Alajos, Graumann János, Papp József, Burghardt Károly, Ott Márton, Dobszay Antal, Koncz András, Horváth Kokán György, Schmelcz Ferencz, Haksch Lajos rendezőbizottsági tagoknál, Várady Ferencznel, továbbá a Pécsi Figyelő, Pécs Fünfkirchner Zeitung szerkesztőségében, Domján Izidor és Valentin Ottó könyvkereskedésében. Egy teríték ára 2 frt.

— **(Az adófizetés utolsó határideje)** a november 15 ödike elmúlt, s most a város tanácsa megint az adózó polgárokat, hogy most már az első, második, harmadik és negyedik negyedre eső mindennemű állami-, városi- és útdát, valamint a múlt évről esetleg maradt hátralékot okvetetlenül fizessék be, mert ellenkező esetben a legszigorúbb kényszereszközökkel fogják behajtani az adót. Ugyancsak most a végső ideje a közvetlen illetékek és bélyeg-csonkítási hátralékok befizetésének is.

— **(Hymen.)** Nicsovits Sándor pécsi m. kir. póstatiszt, a budai külvárosi fiókposta vezetője, a hó 15-én eljegyezte Lászl Herminka kisasszonyt, özv. Lászl Alajosné leányát.

— **(Magyar lányok exportja Szerbiába.)** A belgrádi konzulátus értesítette a magyar kormányt, hogy Szerbiában a rossz hírű házak tele vannak magyar leányokkal. A belügyminisztérium ennek folytán rendeletben fölhívta a törvényhatóságokat, hogy Magyarországi jó hírű megóvása végett a Szerbiába vándorló leányoknak ne adjanak útlevelet, nehogy úgy lássék, mintha a hatóságok maguk közvetve elősegítenék ez erkölعتelen üzelmeket.

— **(Megtakarítás a vízvezeték-nél.)** Zellerin, a vízvezeték építő-vállalkozója beadta a végleszámlást a vízmű költségeiről. E számlából kitűnik, hogy a munkálatok a költségvetésben följegyzett összegnél kevesebbe ke-

rültek, mind a mellett, hogy tetemes pótlások és túlkidadások is föl vannak véve a számlolás tételei közé. Eredetileg 308.000 frtot irányoztak elő a vízmű létesítésére, s ebből 8665 frt 39 kr. elmaradt, s így 299.334 frt 31 krba került a terv kivitele. Ehhez azonban hozzájárult 8803 frt 63 kr. a csőhálózat-többlet fejében és 490 frt két kút föllállításáért, ami együtt véve 308 ezer 628 frt 30 krt tett volna ki; de a Zellerin számlolása szerint csak 307.193 frt 57 krt tett ki e többlettekkel együtt a munkálatok költsége. A megtakarítás tehát 1434 frt 73 kr., amihez még 1013 frt járul, ami a minisztérium által törölt tételek levonásából marad, s így az összes megtakarítás 2447 frt 73 kr. A vízmű költségvetését tehát nemhogy túllépte volna a város, hanem ennyit meg is takarított belőle. A számlolás most a városi főmérnöki hivatalnál van, ahol föllüvizsgálják, s még ez alkalommal is több számtételnél tesznek megtakarításokat. (Ezt a megtakarítást a háztulajdonosokon ugyancsak busásan veszi meg a vállalkozó. — A szerk.)

— **(A baranyamegyei gazdasági egyesület)** csütörtökön délután rendkívüli közgyűlést tartott, melyen az alelnöki tisztről lemondott Ország Lajos földbirtokos helyébe Szily Tamás földbirtokost választotta meg az egyesület.

— **(Mükedvelői előadás a legényegyletben.)** A pécsi katolikus legényegylet e hó 26-án mükedvelői előadást rendez. Szinre kerül Derékinek „A hűség diadala“ cz. 3 fölvo-násos népsziműve. Az előadókat Bogya Alajos táblai kezelőtiszt, volt szinigazgatónk instrualja s ő rendezi a darabot is.

— **(Halálozás.)** Schlesinger János e hó 15-én 61 éves korában elhunyt Pécsen (Pálya-utca 15. sz.) — Sülle Antal, a pécsi papnevelő intézeti uradalom nyugalmazott főerdése e hó 17-én, 77 éves korában elhunyt Abaligetben. A jó öreg kedvelt ember volt a hivatalában is, mikor azt még jó egészséggel viseite, a társaságban is, a melynek mindig vig kedélyű, adomázó lelke volt. Saághy Sándor káptalani erdész és Uj Janos abaligeti tanító ipjokat vesztették el benne.

— **(Sipulusz üzenete.)** Lapunk zár-takor vettük a székesfővárosból a következő tartalmu express levelet:

Kedves barátom!

Rákosi Viktor úr a mai napon felhatalmazott, hogy nevében becses lapod legközelebbi számában nyilatkozatot tegyek közzé.

Ezen nyilatkozat a „Budapesti Hirlap“ azon szerkesztői üzenetére vonatkozik, a melyre lapok egyik utóbbi számában te is reflektáltál, s a melyből nem csak te, hanem a pécsi közönség is azt következtethette, hogy a mi kedves Sipuluszunk valamiért megaprehandált a pécsiekre.

Ezt a kellemetlen félreértést egy boszszantó sajtóhiba okozta. Az említett szerkesztői üzenet ugyanis Deésre, s nem Pécsre vonatkozott, mely azonban a — Sipulusz szerint „hasított körmű“ — korrektörök ügyetlensége folytán hibásan került ki a sajtó alól.

Sipulusz úr nem hogy eltagadja pécsi látogatásait, hanem ellenkezőleg mindenkör örömmel emlékszik vissza ottani időzésére és büszkén hirdeti, hogy széles e hazában két család van, mely gyakran és örömmel keresi föl Pécs városát, ezek pedig a Habsburgok és a — Rákosiak.

Ezen kijelentés után úgy nekem, mint a a pécsi közönségnek szívélyes üdvözlét küldi, én pedig leveletem zárva maradtam

Budapestben, 1892. november hó 17-én.

tisztelő híved

Kéry Gyula

hirlapiró.

— **(Hurczolkodás a Frigyes-kaszárnyába.)** A Littke-kaszárnya alatt épült Frigyes kaszárnyát a vegyes bizottság átvizsgálva a katonai kiküldöttek azt a várostól kifogástétel nélkül átvették. Hivatalosan az átvétel még nincs befejezve, mert némi diskusszióra adott okot az, hogy a katonai hatóság a tisztikarok után november 1-je óta járó bért nem

hajlandó fizetni, miután a lakások addigra nem készültek el; ez ellen város tanácsa viszont azzal argumentál, hogy a katonaság késeletette az építkezést s így mivel e mulasztást nem az építő város okozta, neki a szerződés szerint kikötött bér jogosan megjár. Ez a kis nézeteltérés azonban nem akadályozza azt, hogy holnap — nov. 20-án — a katonaság megkezdje a beszállást, s aztán századonként vonul be a 2-ik zászlóalj a kaszárnya legénységi osztályaiba míg a többi helyiségeket a különféle katonai hivatalok foglalják el.

— (Thomson hamarabb jön.)

Thomson Császár nem december 3-án jön, hanem még e hó 26-án, mához egy hétre; mert a művész e hó 23-án és 27-én Budapesten, december 3-án Bécsben és december 5-én már Oroszországban játszik. A művészt, ki iránt élénk érdeklődés mutatkozik a közönség közt, pécsi hanversenyén Jaksch Ede helybeli előnyösen ismert zongoratanár kíséri zongorán.

— (Külömbőség a halálban) című minapi cikkünkre a következő sorokat kaptuk: Tisztelt szerkesztőség! F. h. 16-án megjelent 92. számú becses lapjában „Külömbőség a halálban” cím alatt téves információkon nyugvó közlemény jelent meg. A való kiderítésére legyen szabad megjegyezmem, hogy minden ragályos bajban szenvedő beteg, s ily bajban elhalt hullaja a legszigorubbán elkülönítendő. Az eddigi usus — miniszteri rendeleten alapulva — az volt, hogy ahol erre helyiség, tehát több szoba, emellett a családban a kellő intelligencia megvolt, melyből a hatóság garanciát meríthetett arra nézve, hogy a családban, s a családból a baj tova terjesztetni nem fog — ott meg volt engedve, s míg más rendelet nem jött, meg is lesz engedve, s míg más rendelet nem jött, meg is lesz engedve a bár ragályos bajban elhaltak lezárt s fertőtlenített koporsóban, bezárt szobábani ravatalra tétele; de már ott, hol ezen okvetetlen megkivántató kellékek abszolút hiánya miatt a ravatalozást a háznál, azaz a halott lakásán eszközölni nem lehetne — ott már, engedje meg T. szerkesztőség, bizony kénytelenítve vagyunk a hullát közérdekből is, utasításunkhoz képest kiszállíttatni, s alkalmasabb helyen fölrahaloztatni — azaz elkülöníteni. Kivétel tehát semmi körülmény közt senkinek se tettünk, se nem tehetünk. A lapban leírt eset különben nem közvetlen diphteritiszben elhalt eset volt, mert ama fiu a diphteritiszen már átesett, ragályzó nem volt — de utólag vesebajt kapott, s ez ölte meg. — Ennyit a valódi tényálladék kiderítésére s magunk igazolására. — Tisztelője dr. Czirer főorvos.

A város tiszti főorvosának levelében foglaltakat köszönettel tudomásul vesszük, s ahhoz a következő megjegyzéseket fűzzük:

A levél tartalma (ezenkívül már a rendőri hatóság részéről is elszendvedett privát interpelláció is) olyan színben tüntetett föl bennünket, mintha mi a dolgok állása felől teljes tájékoztatásban nyomorognánk s ennek folytán azt se tudtunk, mit irtunk. Már abban a cikkben is helyesnek találtuk azt az intézkedést, hogy minden diphteritiszben feküdt és elhalt gyermek hulláját a temető halottasházába vigyék és onnét temessék el. Arról is van tudomásunk, hogy van miniszteri rendelet arra, hogy ahol több szoba van a lakásban, s így elkülönítve állít ható föl ravatal, ott a temetés a házból is végezhető. Csak hogy épp e rendeletet tartjuk mi helytelennek. Ez a rendelet ad alkalmat arra, hogy különbséget tehesünk a halálban. Mert ha ez a rendelet okos dolog, s hygiénikus szempontból csakugyan elfogadható, úgy miért nem alkalmazták ezt mindenütt, ahol alkalmazható? Mi tudunk esetet ahol ugyanolyan lakásviszonyok voltak, mint olyan helyeken, hol az otthon ravatalozást megengedték s onnét mégis elvitték a kis halottat. Azt is tudjuk, hogy a diphteriszszel kezdődő, de későbbi fejlődésében más alakulást vett betegségben elhaltakra szintén nem kell alkalmazni az elkülönítés szigorú, rideg szabályát. Csak hogy megint tudunk esetet, hogy ugyancsak ez utóbbi körülmények között elhalt gyermek hulláját — bár ez se volt ragályzó — kivitték a halottas házba. A különbség csak az, hogy míg egyik helyen tájékoztatlanabbak voltak a családtagok s nagy lelkiismeretességükben inkább engedtek a hatóság rendelkezésének, addig másutt utánajártak a dolognak s kieszközölték az engedelmet. De hát ez már különbség a ha-

lálban! Ez már faj a szülők bánatos szívének, mikor később ennek tudatára jönnek. Mi azért tovább megyünk, mint az az engedékeny rendelet. Mi azt követeljük, hogy a mai, majdnem járványszerű diphterisz időkben minden gyermek hullaja, ha a betegség csak eleintén volt is diphterisz, kiviendő a halottas házba. Megokoljuk ezt a következőkkel: A mi tudomásunk szerint a diphterisz nem pusztán személyes érintkezés folytán huzrolható tovább, hanem az inficiált levegő által is. A halottas házból — mivel oda senkit se eresztenek be, csupán akik a temetést végzik s akik gondos rendszabályok alatt állnak — a baj nem huzrolható el; míg a magánlakásban föllállított ravatalhoz eljár a közönség, s akár hogy zárják is le a koporsót, az a ház már maga inficiálva van. Ez áll hygienikus szempontból. Emellett tessék elgondolni, hogy némi leg kivételes és nem normalis állapotok között vagyunk. A diphterisz meglehetősen kiméletlenül tizedeli meg a külváros gyermekvilágát; a kedélyek ennélfogva nem a legrozsásabbak, sőt meglehetősen izgatottak. Ily körülmények között, egy félművelt, vagy tán egészen műveletlen köznéppel vajmi bajos elhítenni azt, hogy azok a kivételt képező halottak nem ragályos betegségben haltak el, s hogyha ezek még abban a szerencsétlenségben is leledzenek, hogy a vagyonosabb osztályhoz kénytelenek tartozni, ugyan miféle Messiás az, aki azt a köznépet meggyőzi a kivételes engedély jogosultsága felől? Ezzel a veszedelemmel nem számolt a hatóság s most már ő maga kénytelen nekünk tanubizonyosságot szolgáltatni arról, hogy bizony a köznépet nem tudja fölvilágosítani eljárása jogos volta felől, mert ime naponta karhatalommal, kemény tusa után kénytelen — most már igazán elrabolni a kis halottakat. Nem mi lázítjuk a népet, hanem maga a hatóság tette ezt szándéktalanul, de a kellő tapintat hiánya miatt. Konstataljuk, hogy már hetek óta foly a budai külvárosban az ekkeseredett harc a kis halottakért. Nem rideg paragrafussal kell kormányozni a világot, hanem lélekkel is, miután nem gépekkel, hanem emberekkel van dolgunk a kormányzást vezetőnek, s főleg nem is csupa művelt emberekkel, hanem nagyrészt teljesen műveletlen, fölvilágosulatlan elemekkel.

A tiszti főorvos úr a lapunkban leírt eset-ről tesz említést. Kijelentjük, de említett cikkünk-ből is kiviláglik hogy mi semmiféle konkrét esetre nem hivatkoztunk. Mi éppen nem egyesekről szólunk, mert már ez is különbségtétel lett volna egyesek mellett, s egyesek ellen éppen tőlünk, kik általánosságban fejeztük ki azt az általános hangulatot, mely már-már nagyon is hangos nyilvánításban tör ki, s melyet elhallgatnunk nem volt szabad. Ha a hatóság arra hivatkozik, hogy csak kötelességét teljesítette, meg fogja nekünk is engedni, hogy mi is erre hivatkozhatunk.

— (Az irgalmasrendiek kriptája.)

Az irgalmasrend pécsi háza az itt elhalt s a temetőben elszórva nyugvó rendtagok maradványait kegyeletes gondozás alá akarja venni, s evégből közös rendi sírboltot építtet a budai külvárosi új temetőben. A sírboltot a rend Schlauch építész által készítteti el s fölé díszes emlékkövet állít. A sírbolt az új temető bejárata mellett készül, s a város ez alkalommal a bejáratot is elkészítteti, díszes vasrácsos kaput állítván oda, amit szintén Schlauch vállalkozóra bízott.

— (Sinkó itt, Sinkó ott, Sinkó mindenütt.)

A város vénasszonyai nagy szörnyülködéssel mesélik s helyi lapok is irták, hogy hétfő este óta eltűnt a Markó-féle haltéri sarokkorcsma új bérlője, Sinkó János. Úgy adják elő az esetet, hogy Sinkónak azon este néhány száz forint volt a zsebében; lefekvéskor ő maga maradt fönn, s szolgált ki három ismeretlen vendéget. Reggelre kelve a korcsma ajtaja tárva nyitva volt... az egyik asztalról — melyen az a három idegen iddógált — a terítő lecsúszva... a vendéglős kalapja ott hevert... a háziszolgáé sehhol... de a gazda sínes sehhol... — Borzasztó dolog történhetett itt. Kerestették mindenfelé; a rendőrség ismeretlen tetteseket nyomoz, a vizsgálat folyik. Általános a vélemény, még helyi lapok is mondják, hogy Sinkót elsínkóftalta az a három idegen — a néhány száz

forintjával együtt. Erre a misztikus hírre mi is mozgósítottuk összes detektívjeinket és a kutatás eredményeként konstataljuk a következőket:

1. A Sinkó kalapja, mely itt maradt, ócskább, mint az a kalap, melyet a házi szolga mond tulajdonának s mely szintoly misztikusan tűnt el, mint maga Sinkó.

2. Csak egy Sinkó tűnt el.

3. A tegnapi nap folyamáig ellenben hat Sinkót találtak meg a vénasszonyok holtan; és pedig: egyet a temetőárokban vérbefagyva, egyet a vasuti síneken elgázoltan, egyet a Balokányban belefutlan, kövekkel a kezében és lábain, egyet ellenben a kauálisban hasonló megterheléssel, egy koponyafolytonossági hiánnyal súlyosítva, egyet az Üszög felé vezető út mellett elásva, s végül egyet a kéményből húztak le, ahol a füstölő póznákra volt fölakasztva.

4. Mindezek után konstataljuk, hogy mi hetedszer is megtaláltuk Sinkót, aki ott — ahol van — elevenen ugyan, de nagyon jól érzi magát, miután innét szép szerével megszabadultott egy asszonytól, akitől megszabadulni forró vágya vala.

— (Jegyzőválasztás.) A nagytótfalui (siklósi járás) körjegyzői alapsra múlt vasárnap Petz János okleveles jegyzőt választották meg a körjegyzőséghez tartozó községek.

— (Templom avatás.) Sásdról írják nekünk: November 13-án délelőtt 10 órakor avatták föl Nagy Ághon az ágostai vallásnak újonnan épített templomát. A kis község értelmes és derék lakói 12 éven át gyűjtötték össze a pénzt s nem kímélve költséget és fáradságot, végre megvalósították kedvencz tervöket s fölépíttették a község egyik kimagasló helyen esinos templomukat. A kerületi püspök és esperes helyett a fölavatást Guggenberger János ráczkozári alesperes végezte, Vallandt Károly és Becht Henrik lelkészek segédlete mellett. Az alesperes a szokásos bevezetés után szép és lélekelő magyar beszédben megdicsérve a derék községiek áldozatkésztségét, őket nemcsak egymás iránt, hanem az egész emberiségre kiterjedő szeretetre buzdítva, mint a mely eggyütt alkalmas arra, hogy már itt a földön boldogok legyenek. A meggyőződés hangjau mondott szép szavak a közönséget a könyvezésig meghatották. Majd elmondotta a templomavatási szép imát és áldást, mely után Vallandt csikós töltősi lelkész a községbeliek anyanyelvén beszédet és imát mondott. Ezután következett az áldozás, majd egy esküvő és négy keresztelés. A templomfölavatás után a templom előtt községbeli fiatal legények és leányok — régi szokás szerint — egy üres hordó előtt csoportosultak s négy bokréta pár közvetlenül a hordó mellett foglalt helyet; a legények vig üdvözléteket mondtak s azután a hordót, zenekísérettel mellett, háromszor körültáncolták. Aztán a nép lakásába tért, a honorácior vendégek pedig Purta, a derék községi tanító által rendezett lakomához ültek. Ez alkalommal több sikerült toasztot hallottunk a királyra, Kossuth Lajosra, a bölgy- és férfivendégekre. A körülbelül 40 tagból álló előkelő társaság fiatal tagjai, midőn besötétült, tánczra kerekedtek, mely kivirradtüg tartott. Sajnos, hogy a politikai hatóság részéről senki sem jelent meg. Ez annyival inkább föltűnő volt, mert nemrég az oroszlozi katolikus templom fölsezentelése alkalmával a hatóság részéről többen voltak jelen. Kárhoztatnunk kell e magatartást, mely a különböző vallásfelekezetűek szép harmoniájának nem nagy emelésére szolgál. Kárhoztatnunk kell annyival is inkább, mert a derék ágostai vallásbeliek a meghívás tekintetében sokkal tapintatosabban jártak el, mint a katolikus oroszloziak. Lehet azonban, hogy az említett hatóság elhatározására politikai tekintetek voltak irányadók, a mennyiben Sasdon a politikai hatóság fölsőbb jóváhagyás (szentmartoni edictum) nélkül semmit sem mer kockáztatni.

— (Százhusz lövés egy perc alatt.) Manlicher, az osztrák-magyar hadsereg új puskáinak fölitalalója a mostani fegyvernél is gyorsabban tüzelő újabb fegyvert talált ki. Ezzel az új fegyverrel százhusz lövést lehet tenni egy perc alatt, mert a töltést fölölő rugó önmaga működik s nem kell a fölirántásával ve-

szödni. Mannlicher azonban maga sem ajánlja, hogy ezt a puskát a katonaság kezébe adják, mert ő maga is borzasztónak találja azt, hogy egy katona egy perez alatt 120 töltést ellőjön, mikor az egész készlete csak 140 töltés.

— **(Darázs Miska)** bandája, melyről az a hír jart, hogy Berlinbe és Hamburgba megy a téli szezon kitölténi, itt marad Pécsen a telen s hetenként szerdán és vasárnap este a „Központi kávéház“-ban játszik.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **Beniczky-Bajza Lenke válogatott regényei.** Magyarország irónői közt a legolvasottabbak egyike kétségtelenül Beniczky-Bajza Lenke. A jeles irónő munkái most már nemcsak egyenként, hanem gyűjteményes kiadásban is megjelennek. A Singer és Wolfner kiadóczég „Beniczky-Bajza Lenke válogatott regényei” cím alatt új vállalatot indít meg. Az első regény, melylyel a gyűjtemény kezdődik, a „Nyoma veszett”, egyike az irónő legszebb alkotásainak. Beniczky-Bajza Lenke regényeit a legnagyobb nyugalommal veheti kezébe a művelt közönség s adhatja kezébe serdült leányainak is. Beniczky-Bajza Lenke regényeit a Singer és Wolfner budapesti könyvkiadó cég adja ki igen díszes kiállítású füzetekben, Linek Lajos rajzaival. — Egy-egy négy ives füzet ára 25 kr. Minden két hétben egy füzet jelenik meg. A vállalatra, mint a füzet borítékjára látjuk, előfizetni is lehet és pedig 6 füzetre 1 frt 50 kr., 10 füzetre 2 frt 50 kr., 20 füzetre 5 forintjával. Előfizetés esetén bérmentve küldi a füzeteket a kiadóhivatal.

* Az „Élet” irodalmi folyóirat legutóbbi száma a következő tartalommal jelent meg: Rutilus: Radikális program. Nonquis: Wagon restaurant (Novella.) Móróczi Jenő: Hűsös fazék (költemény.) Hamvainé Kardos Matilda: Még néhány szó a leánygimnáziumról. Rudyard Kipling (Ford. Kaján Ábel): Bimi (Novella.) Kis-teleki Ede: Gondok (Költemény.) Lévai Dezső: Kupaktanács (Karczolat.) Ibsen Henrik: A népgyűlölő (Színmű.) Anakreon (Fordította Reményi E.): Baj mindenkép (Költemény.) Irodalom és Művészet: Zempléni Árpád költeményei. — Vértesi Gyula: Sebek. — Radó Antal dr. Goldoni és Alfieri. — A „Kis Könyvtár” pályázatai. — Beküldött könyvek. — Zene. Közgazdaság: Capt. Nemo: Dunánk jövője. Szerkesztői üzenetek.

* **A Légrády testvérek** által kiadott naptárak közül újabbán beküldték még a következőket: **Tanitók naptára** (ára 1 frt kr.), **Jegyzék napló mindenki számára** (ára 1 frt kr.) és **Közhasznú naptár** (ára 24 kr.) A két első csinos kiállítású s könnyű kezeléssel való naptár.

CSARNOK.

Angyal Zsófi.

Zsófi, szépséges szép Angyal Zsófi, az éjjel megint láttalak! Álom közben tüntél elém s parázsszemed tüzesóvaja a szívemre esett. S ez a tűz éget, ez a tűz emészt most is, hogy félve, remegve dadogom: — Zsófi, szépséges szép Angyal Zsófi, az éjjel megint láttalak!

Asszony voltál; szépségben, bűbájban gazdag! Villogó sötét szemeid mélyén az ördög, lelkedben is csak az lakozott. Így mondják — s a szólás, — mondás levegőrontás, aki hiszi, annak szentírás.

Két karod, az a két fehér áttalvető, most is forrón tudna még ölelni; két szemed, az a szerelmet gerjesztő, most is tudna még legényekre kacintani; darázderekad ölelésre, cse-resznyeajkad esókra vágyik s magad, magad, Zsófi, ott ülsz a tömlőz fenekén, ott ülsz a legmélyén, hova még csak kölesönbe se juthat a napsugár.

Zsófi, szépséges szép Angyal Zsófi, az éjjel megint láttalak!

*

Mintha himet váltott volna Helyesfa, mintha rózsabimbók, rozsmaringok dugtak volna ki fejük az uteza porából, a melyiken te végimentél. Ringva, keccsel mint ahogy a harmatesöpp végigyöngyöz a fűszálon.

A helyesfalu legények motoszkát kaptak a szívükbe a pillantásodtól mindannyian. Vágytak rád s ha láttak, futottak előled, mint sugár elől a borulat. A szemeidben volt valami, valami, ami vonzza magához a férfiakat, hogy mikor már csak egy hajszálnyira vannak tőle, könyörtelenül lökje el magától őket, mintha azt mondaná: pokol legyen a gazdád, ne én!

S termett mégis valaki, akinek ez a „valami” nem tudott utat vetni.

Magad se tudtad, hogyan történt ez, Zsófi; — egyszer csak hiányt érzett a szived, vágyott, sóvárgott valami után s a lelked, az egész belsőd forrongásba jött, mint az Etna krátere.

A helyesfai templom keresztjének fényes, sárga gombja mintha fordult volna egyet a nap sugárkévéiben, mikor egymáséba adta kezeiteket a pap. Szép beszédet mondott az a pap; a hány vénasszony volt ott, az mind végig sirtott — benneteket. Az apád portájáról cifra muzsika, zó kísért el az urad házáig; az urad házáig, ahol te lettel az asszony s parancsolójává váltál mindenkinek.

Az uradnak is?!

Javakorabeli ember, jól táplált s husos volt ez a te urad. Hogyan éltetek együtt? — te tudod azt, Zsófi. Szemeid alá csikokat vont a sok almatlanul átvirrasztott éjszaka, melyeken az urad tavol volt aháztól s izmos, nagy ökleivel végig verte a koresma asztalát:

— He, zsidó! — Van-e borod, van-e gyertyád?

Hányszor vetted magad a lábaid elé, Zsófi, s kérted őt összekulcsolt kezekkel, hasadásra kész szívvel:

— Én lelke, édes emberem, tekints az itthonvalódra is.

Az urad nem hajtott a szavadra; mondják, rossz ember volt s a rossz ember lejtőről lejtőre csak annál jobban gurul. Vivódásban állott a lelked; szerettél volna föllazadni magad ellen, a sors keze ellen, az Isten ellen. Fasztál, dideregtél a tornyos nyoszolyában s harmatgyöngye tested olyan vala mégis, mint az égő olaj.

A menybéliektől kértél tanácsot; hejh, pedig azok rossz tanácsadók!

Utadba hoztak valakit, ki se derék nem volt, se szép nem volt s mégis a kárhozatba vitt.

Egy fiatal legényt, a gazdád szolgálégyényét, kívül olyan pillanatban, mikor szikrazó esőkok tették izzóvá a levegőt, melyben voltak, tervet eszeltetek ki az urad elvesztésére. Csunya éjszaka!

Az akácok lombkoronája ingott, bókolt a szélben; felhők tépett rongyai usztak az égen, melyeknek széleire piros pántlikákat szabdalta a villám.

Ezen az éjszakán, az ördögök nászéjszakáján történt.

Jött az urad, boros fejjel, mámorosan s te vártad őt, meg az a másik — józanon.

Recsegettete, ropogtatta az ablak tábláit a vihar szélparipája s ennek a zörgésnek, ennek a pokoli zivajnak hangjai mellett került az urad nyakába — a fojtó hurok.

Jajkiáltása, végső hörgése nem facsarta össze a szivedet, Zsófi, meg a szeretőd szívét?

Hogyan vártatok, milyen lelkiismerettel míg piros fényével beköszöntött hozzátok a hajnal? A hajnal s a dél? melynek egy kínos órájában kezeitekre verték a vasat. Nem pap kötött össze benneteket; boldogabbak voltatok?

Mintha gyászfátyol lengett volna egész Helyesfán; mintha az uteza minden porszeméből temetői kereszt nőtt volna ki, melyen a törvény emberei végig kísérték, Zsófi.

S a törvény okos, a törvény sokat tud,

a törvény szent! Kivájjá szivedből a legféltebb érzést, kiolvassa lelkedből a legrejtettebb gondolatot az az okos, az a szent, az a mindentudó törvény.

Minek tagadtad a tettetted, Zsófi? megátalkodottan, konokul; mért nem hagytad a törvényre, mely azt mondta, azért ölted meg a szeretőddel az uradat, mert a pénzére áhítottál?

Mért nem szálltál magadba? minek tagadtál? mért nem mondtad, oda a törvény embereinek, nem félve, nem susogva, de büszkén hangosan, hogy: — megöltem, mert megcsaltam! azzal a mocskokkal a becsületén minnek éljen tovább?! Megöltem! pedig tudom, hogy más asszonyok — nem így cselekszenek!

Ezt mondtad volna Zsófi, szépséges szép Angyal Zsófi, tömlőz virága, tonnyadó rozsmaringja . . .

Tóth Dezső.

KÖZGAZDASÁG.

Olasz borvám. Az olasz borvámra vonatkozó tárgyalásokat befejezték; úgy, hogy a dolog formaszerű elintézése is néhány nap alatt elvégezhető lesz. A megegyezés főbb pontjai a következők: A mérsékelt borvám csak természetes boroknál alkalmazható, melyeket fahordókban hoznak be. A behozatal cizisternákban nincs megengedve. Kivételt képeznek azok a borok, a melyeket vitorlás hajókon Trieszt és Fiume szabad területeire hoznak be és itt hordókba töltenek át. Az egyik fél által a származási helyen hivatalosan kiállított igazolványt a másik fél köteles elismerni. Csak kétes esetben eszközölhető a határállomásokon a bor föltülvizsgálása. A bor-kérdéssel egyidejűleg a sör bevittel is foglalkoztak és oly megegyezésre jutottak, melynek értelmében az Ausztriából vagy Magyarországból Olaszországba bevitt sörrel szemben eddig fennállott nehézségek megszüntetnek mondhatók, minthogy Olaszország ezentúl a nálunk kiállított igazolványokat respektálni tartozik. Az ügy végleges elintézése az egyes országokban egyszerű rendeletek formájában fog történi, minthogy itt nem új szerződésről, hanem csupán a meglévő határozatok egyes pontjainak értelmezéséről van szó.

Törvény a kartell és ring ellen

Ausztriában. Alig mulik el hét, hogy egy új cukor, vas, rézgálicz stb. kartell vagy kukoricza, zab, gyapju stb. ringről ne olvasnánk a lapokban. A mint valamely ipartermény ára csökken, kész a gyárosok között a kartell, a mely megszabja a közös eladási árt; a mint valamely gazdasági termény rosszul sikerül, kevés termett világszerte, úgy, hogy nagy keresletre van kilátás, létesül a ring a kereskedők között, mely e termény tömeges összevásárlására s annak idején az árak fölesigazására irányul, az utolsó évtized e két szülöttje, melynek mar egész nemzetgazdasági irodalma van, mesterségesen csigázza fel az árakat, nagy kárára a termelő és fogyasztónak. Mint hírtük, Ausztria kormánya belátva az e nemű nyereszkesedésre épült egyedáruságok káros voltát, törvényjavaslatot készít a ringek és kartellek megakadályozására. Nálunk se ártana ilyen törvény, mely például a mézárások időszakai kartellje ellen megvédené a fogyasztó közönséget.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Egy pécsi polgár. Őa elvből nem nevezi meg magát előttünk, mert igen helyesen gondolkodva nem a személyt akarja előterbe tolni, hanem azt, hogy mit ír; mi pedig elvből nem adjuk ki a nekünk névtelenül beküldött közleményeket, mert nálunk már igenis nyomós dolog az, hogy ki az, aki nekünk ír. Nem a kíváncsiság, hanem zsurnalisztikailag fontos körülmény követeli ezt. Ne a most beküldött cikkéről szóljunk ezuttal, mely nem tartalmaz nagy utánjárást igénylő dolgokat, hanem tegyük föl, hogy valami nagyfontosságú kérdést tárgyalna az a cikk, melynek közlésétől a szerkesztői felelősség kerülne a gyékényre, s már most az ilyen cikket ön az utolsó napon küldi be, mikor a cikkért felelős szerkesztő a legbökrosabb elfoglaltság közepében elég figyelemmel bele se hatolhat a cikk lényegébe. Ebből aztán az következik, hogy az esetleg téves

közleményért felelni se tud, ha erre polemia folytán provokálják. Más a helyzet, ha ilyenkor a cikknek gazdája is van, aki azt a kérdést már előre bizonyára tanulmányozta is és a további polemikára is van kész argumentum-anyaga, melylyel a gyors munkával járó hirlapírás közben a szerkesztő nem rendelkezhetik, s aki ilyen esetekben — ha már felel a cikkért — leg alább bővebb információért odafordulhat a cikk írójához. Ezért kell nekünk tudnunk az emberét is a cikknek, hogy megíthessük az ember után, milyen a cikke? kiadható-e az hosszas utánjárás nélkül is? tud-e az minket, ha felelősségre vonnak, kellőleg támogatni abban az ügyben, melyet mi — idő rövidsége miatt — nem tanulmányozhattunk eléggé? S miután ez elv, ezt minden névtelen közlemény-nyel szemben kell követnünk.

Ami magát a kérdést illeti, azzal ugyan nem kell olyan messze, a főispánhoz fordulnia, megmondjuk azt mi is, amit kérdez. A marhalvelek, vásári átruházások stb. díjai Pécsen régi szokás szerint a főjegyző mellékjövendelmét képezik. A város a passus kiállítását — mint ezt minden benszülött pécsi tudja — minden rizikójával, tehát jövendelmével és költségeivel együtt, réges régen átadta a főjegyzőnek, mintegy pótlásul a nem valami nagy fizetésnek. A passzust kezelő főjegyző tartozik fizetni az irnokok s egyéb vásári közegek napidiját, a passzus-váltás helyiségének bérdíját, ő tartozik gondoskodni passzus blankétákról, melyekre a saját pénzéből kell előlegeznie a pénzt, s ezenkívül még számos kiadást fedeznie, ami a várost terhelné, de így ettől megmenekedett, sőt az esetleges ráfizetéstől is, ami bizony néha, egy egy rossz vásár után, meg is húzza a főjegyző tárczáját. Mi azt hisszük, hogy maga a főjegyző örülne annak legjobban, ha ettől a teherrel s az ebből járó jövendelmek bizonytalanságától megszabadítanák; szedné be a város a passzusok után járó krajezárokat és fizetné meg a főjegyzőjét becsületesen, aki becsülettel végzi munkáját; akkor legalább a nagyon is megérdemelt béreért nem kellene folyton aggódnia, ha valami véletlen eső elrontja a már amúgy is silány vásárokat.

„Varga.“ Zavarban vagyunk. Nem tudjuk, hogy az „Egy kínos sejtés...“ című versét a Pécsi Figyelő-nek vagy a Veréb Janakónak szánta-e? ez utóbbiban a Bogarak rovatába? Egy kínos sejtés fog el bennünket, hogy

ön komolyan a Figyelőt akarta boldogítani versével. Pedig a „Bogarak“ között nagy mulatságot szerezne vele az olvasó közönségnek. Kérjük, engedje, hogy oda tehessek!

H. S. Adomái (és nem élcei) közül egyet sem használhatunk. Kérünk újabb küldeményt, tán abból több vál be.

NYILT-TÉR.*)

Villamos órák

saját találmányu önfelhúzó szabályzóval, melyek három évi működésük óta a legnagyobb elismerésben részesülnek, bármily kívánt nagyságban és szekrényben. A villam-telep töltése 2 és fél évre elegendő. az újabb töltés 2 1/2 évi időtartamra csak 40 krba kerül. Ugyazint minden fajta fali és zsebórák teljes jóállás és legolcsóbb árért kaphatók a készítő

Walla Ferencz

elektrotechnikai óráscál

Pécsen, budai fő-utca 4. sz.

Legjobb hirben álló javítási műhely.

Nyilatkozat.

Alulírott intézet a t. cz. közönségnek becses tudomására hozza, hogy Wranits György ezen intézettől megvált, — ennél fogva ezen intézet nevére semminemű felvételeket, vagy bevételeket sem eszközölhet.

Egyszermind tisztelettel kérjük az eddigi nagyrabecsült bizalmat továbbra is ezen intézet irányában fenntartani,

alázatos szolgálja,

„Concordia“

első pécsi temetkezési intézet
Pécsen, kis tér 11. sz.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget
A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felolvas szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

11425 sz.

tkvi 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Kereky Mihály végrehajtatónak Kis Bodis János végrehajtást szenvedő elleni 50 frt 19 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a Szentlőrinci kir. bíróság területén levő Gerde községben fekvő a gerdei 29. sz. tkjvben foglalt I. 27. hszsz. 23. sz. házból a/32. telekből és urb. illetőségéből Kis Bodis Jánost illető felére 866 frt 50 kr. becsárban, a † 121. hszsz. fekvőségéből ugyanazt illető részére 93 frt becsárban valamint a † 347/a hszsz. fekvőségnek 315 forint 50 krajezár becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árrendeltele, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi nov. hó 28. napján d e. 10 órakor Gerde község házában amennyiben a községnek háza nem volna, úgy a községi bírói lakánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 86 frt 65 krt, 9 forint 30 krajezár és 31 forint 55 krt készpénzben vagy az 1881 évi 60. t. cz 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1892. évi július hó 27. napján.

Lukrits István

kir. törvénzéki bíró.

Első pécsi butor-, ajtó- és ablak-gyár

HOFFMANN KÁROLY

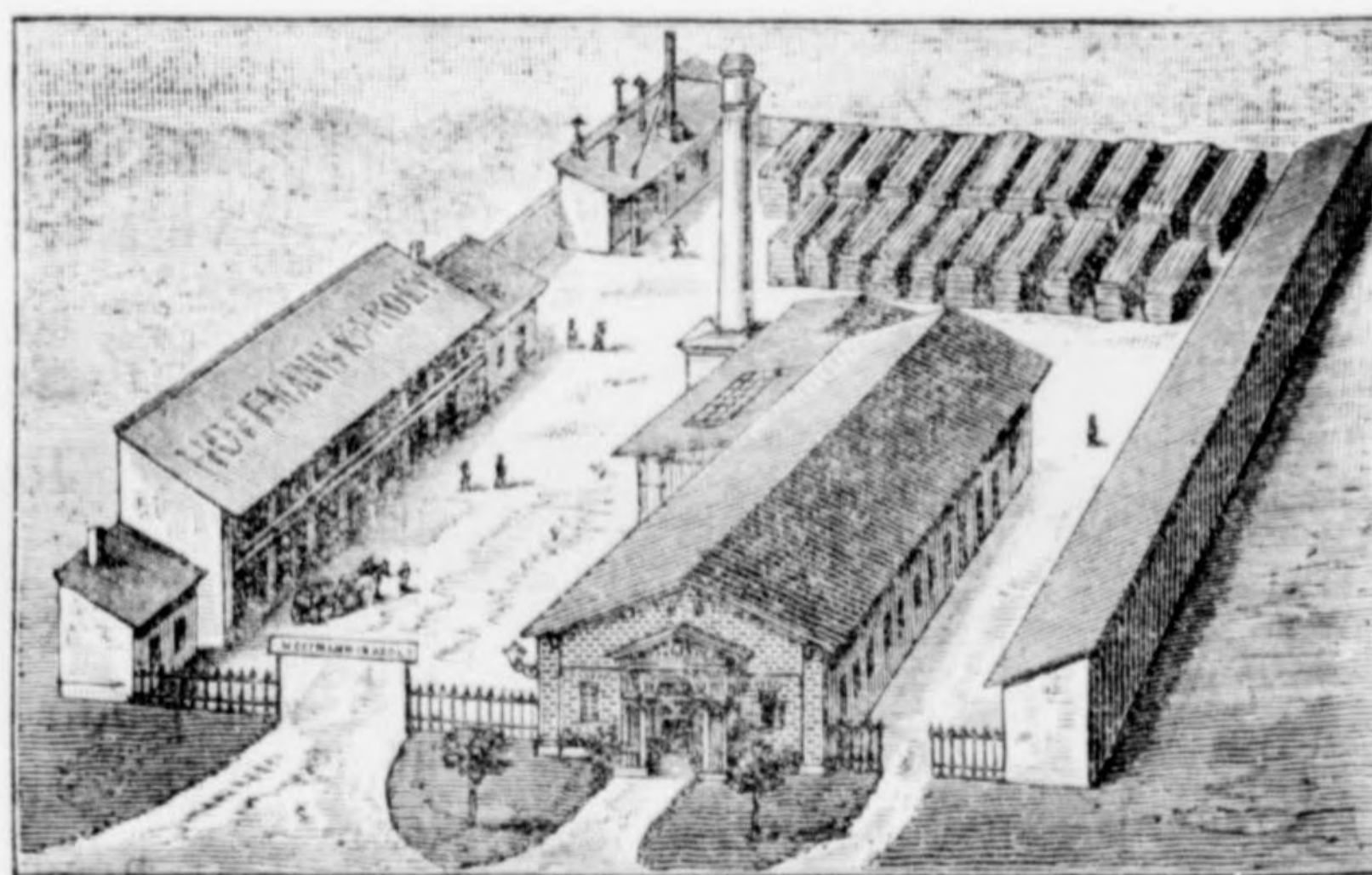
butor-raktára

asztalosárú-gyára

óposta utca 14. szám

készít és szállít az épület- és butor-szakmába vágó mindenemű fa-munkákat a legjobb minőségű anyagból, állandó, gyakorlott munkásokkal és a legjobb gépekkel.

siklósi-utca 33. szám.

Nagy raktár mindennemű fa- és kárpított butorokból, valamint székekből hajlitott fából és vasbutorból.

Butorszállítás saját párnázott zárt kocsikban.

Kétszárnyu ajtók	1-25 széles, 2-50 magas
Keresztajtók	0-90 " 2-10 "
Árnyékszék- és kamaraajtók	0-70 " 1-90 "

Ablakok bel- és külső szárnynyal	1-00 szél. 2-00 mag.
" bel- és külső szárnya befelé nyíló	1-00 " 2-00 "
Ablakok bel- vagy külső szárnynyal	1-00 " 2-00 "
Árnyékszék- és kamara-ablakok	30 cm. széles 60 cm. mag.

A legolcsóbb árak mellett mindenkor készletben tartatnak.

Költségvetések a legnagyobb készséggel készíttetnek.

12386 sz.
tkv. 1892.**Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Loos Erzsébet végrehajtónak Schäfer Jánosné Helfenbein Katalin végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkötvetelés és járulékalhíranti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbíró (területén lévő Hidas község határában fekvő a hidasi 243. sz. tjkvben felvett 320 hszsz. 225. sorsz. házra, gazdasági épületekre, udvartér és kertre az árverést 433 frtban mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi november hó 24-ik napján d. e. 10 órakor Hidas község házában,

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 43 forint 30 krajézárt készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 8. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. trvszék mint tkönyvi hatóság 1892. évi aug. hó 17. napján.

Lukrits István,
kir. törvszéki bíró.

Dr. Löwy Ignác

Pécsett, Király-utca 31.

Készít **egyed- és többfogakat**, valamint **teljes műfogsorokat**, kaucuk, cellulose s arany alappal, meglévő korona nélküli foggyökerekre csavaros műkoronákat (Stiftzahn). Eszközöl **fogtöméseket** (plombálás) s **foghuzásokat**, a leghathatósabb érzéketlenítő szerek igénybe vétele mellett.

Egy jó házból való szolid magaviseletű fiu egy rendes helybeli férfi szabóhoz

tanoncznak

ajánlja magát. Bővebb értesítést király-utca 36-ik sz. alatt a ruha tisztító intézetben.

12006 sz.
tkv. 1892.**Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pirisa János végrehajtónak Pirisa Józsefné szül. Katona Julianna végrehajtást szenvedő elleni vagyoni közösség megszüntetésére iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. bíróság területén levő Patacs község határában fekvő a patacsi 547. sz. tjkvben foglalt 16. hszsz. 85. sz. házra és belsőségre 108 frt becsárban; ugy a patacsi 114. sz. tjkvben foglalt 25. hszsz. 87. sz. házra, belsőségre és urbéri illetőségre összesen 220 frt becsárban mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi nov. hó 23. napján d. e. 10 órakor Patacs község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 10 forint 83 krajézárt és 22 forintot készpénzben vagy az 1881. 60. törvények 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1892. évi aug. hó 8. napján.

Lukrits István
kir. törvszéki bíró.

Egy mostanában iskolákat végzett

főolvasónó,

ki a magyar és német főolvasásban jár-tas, egy öreg házaspárhoz, hosszabb időre alkalmaztatik.

Bővebbet a kiadó-hivatalban.

Kézi zálogkölcson-üzlettemmel felhagyok.

Folyó évi október hó elsejétől fogva **új kölcsönügyleteket többé nem kötök** és a nálam letett zálogokra adott lejárt kölcsönt **meg nem hosszabbíthatom.**

A zálogjegy lejáratát határidejétől számított **három hónap múltán ki nem váltott** zálogok, az eddig követett eljárás szerint, árverés alá kerülnek.

Az üzleti helyiség, **Gyár- és Zrinyi-utca sarkán**, mint eddig, **nyitva áll délelőtt 8-12-ig, délután 2-6-ig.**

Kelt Pécsett, 1892. szept. hó 30-án.

WEISS J. üzlettulajdonos.

2727. szám.
II. 1892.**Árverési hirdetmény.**

Szalánta község előjárósága ezzel közhírré teszi, hogy Szalánta község tulajdonát képező

községi korecsmaház

s ahhoz tartozó félhold kert, 2 istálló, felszer, mézarszék, jégverem és vágó-hidből álló mellékhelyiségek folyó évi november hó 24-ikén, most esütörtökön reggeli 8 órakor, 1893. évi január hó 1-től kezdve egy évre feltétlenül, 1894 és 1895-ik évre pedig feltételesen, a kölcsönös felmondás fenntartásával haszonbérbe fognak adatni.

Az árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt 200 frt bánatpénzt letenni.

Szalánta község által a kincstárból kibérelt bor- és sör- italadó, szesz- italmézési adó, hús- és cukorfogyasztási adó ra vonatkozó községi egyezkedési tárgyalás ugyanezen alkalommal a szalántai körjegyzői irodában fog megtartatni; mely árveréssel egybekötött egyezkedési tárgyalásra meghivatnak mindazok, kik Szalánta községben 1893. évi január hó 1-től kezdve, szesz- italoknak kimérésével avagy húsvágással és cukor eladással foglalkozni szándékoznak.

Az árverési feltételek az árverést megelőzőleg fognak tudomásra hozatni.

Kelt Szalántán 1892. évi november hó 17-én.

Olaszi Gábor
körjegyző

Antalovics Márián
községi bíró.

COGNAC
Czuba-Durozier & Co.
francia cognacgyár
PROMONTOR.
Vezérigynökség
Ruda és Blochmann Budapest.

Hattyu-teremben
a
világórának
kiállítása

visszavonhatlanul csak még **hétfőn** november hó **21-én** esti **7 óráig** látható.

Előadások ezen érdekes műkészülékről délelőtt 10 és 11 órakor és délután, 3, 4, 5 és 6 órakor tartatnak.

Belépti díj 1. hely 40 kr. 2. hely 30 kr. 3. hely 20 kr. Gyermekek és katonák örmestertől lefelé minden helyen a felét fizetik.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására hozni, hogy én a „Concordia” temetkezési egylettől megváltam és f. évi november hó 1-től Pécsen, ferencziek utca 3. sz. házában

„Wranitsch” pécsi temetkezési intézet

ezég alatt saját számlámra egy új vállalatot alapítottam.

A midőn megjegyzem, hogy egészségi szempontból minden kellékeket a városon kívül fekvő helyiségekben helyezem el, és az alapos fertőtlenítésről folyton gondoskodom, bátorodom azon alázatos kéréssel a n. t. közönséghez fordulni, engem, előforduló eseteknél becses megbízásaikkal megtisztelni, melyeknek pontos kivitele mindég különös feladatomból leendő.

Mély tisztelettel

„Wranitsch”
pécsi temetkezési intézet.

Árverési hirdetmény.

Közhirre tétetik hogy a Regenye község tulajdonát képező ugynevezett

korcsmaház pálinkafőző helyiséggel,

2 db. szeszfőzőkazan 2 db. konyhakert és 1½ hold szántó föld f. évi nov. hó 24-én d. e. 10 órakor Regenye község bíró házában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek 1893. év január hó 1-től 1895. év decz. hó 31-ig bérbe fog adatni; s ugyanakkor az italmérsi- és fogyasztási adókra nézve is az egyezés meg fog köttetni.

Kelt Regenyén, 1892. év november hó 9-én.

Bálint Mátyás
bíró.

Hat aranyérem, díszkereszt és díszoklevelek.

COGNAC

Gróf ESTERHÁZY GÉZA

saját gyártmánya,

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól ízlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmány-nyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség:

☞ a * * * * COGNAC, ☜

mely mindentlét kapható.

Cognacunk tiszta borból, idegen anyagok hozzávegyítése nélkül, francia mód szerint készül s ezért

járványos betegségeknel, így kolera ellen

övszerűl sikerrel használtatik.

A gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár igazgatósága:

Budapest, VI. külső-váci-út 23.

Páris, Lipese, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

Szakértői vélemény: A forgalomban levő valódi francia cognacokkal vetekedhetik.

TEKE-, BÚTOR- ÉS ÉPÜLET-ASZTALOS

Pécsen,

Árpád-utca 37. szám.

DOMJÁN OTTHMÁR

készít és raktáron tart

☞ új tekeasztalokat. ☜

Elvállalja ezeknek megújítását: ajánlja magát épület-munkák elkészítésére; ugyszintén:

ebédlő- és hálószoba

berendezések készen kaphatók, a szolid és korszerű izlésnek megfelelőleg.

Megrendelések pontosan eszközöltetnek.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

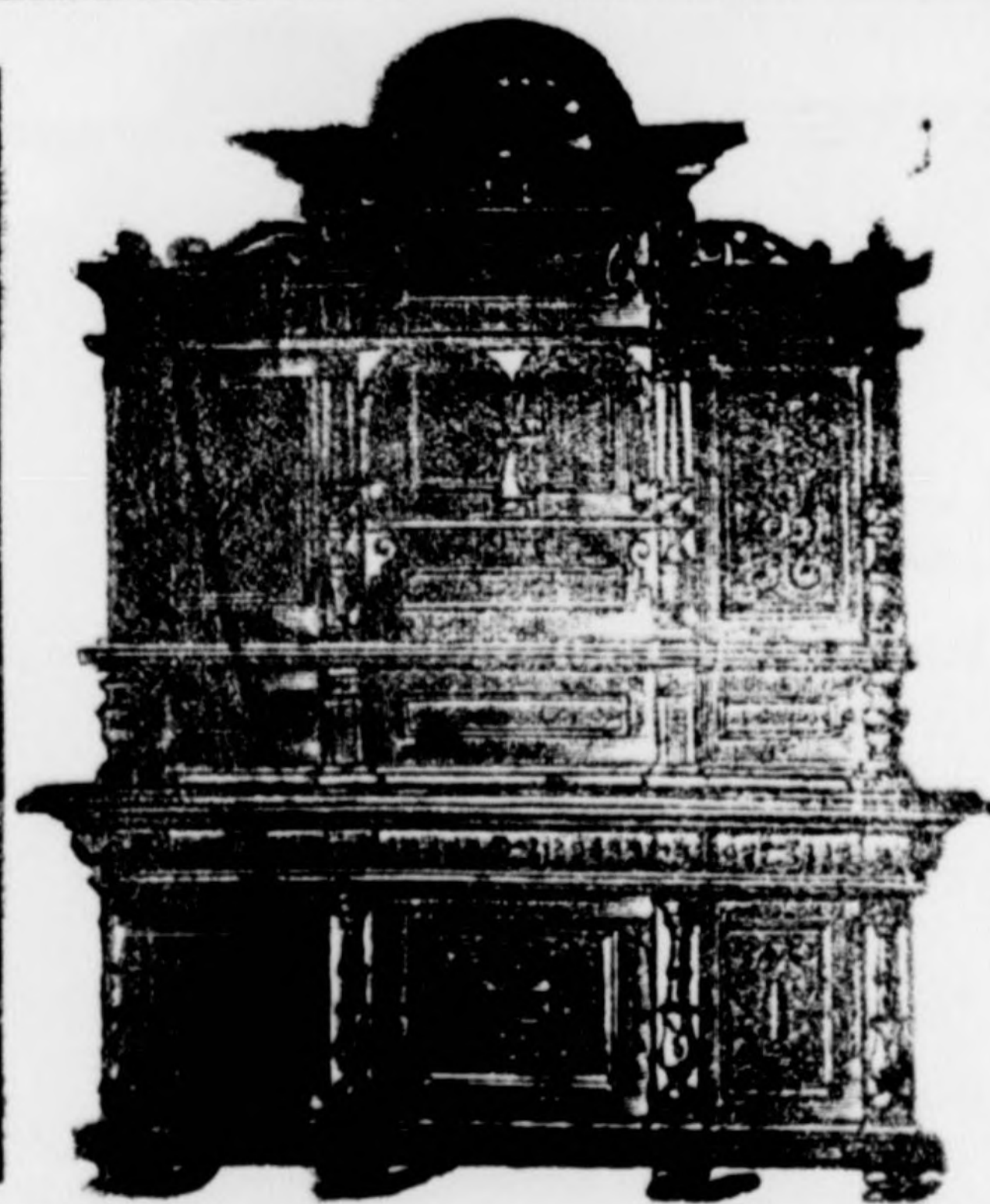
kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

Rendkívül fontos találmány gyengeség ellen!

Férfiaknak!

A cs. és kir. szab. Potentator-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült v. elvesztett erő is helyreállítatik, (külöleg észrevehetően, garantizáltan ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód). Híres tanárok elismerő nyilatkozatai, legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan kigyógyultak ezernyi háláiratai érdekelnek nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. Potentator alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diszkrétívál. Tartalom és származás felismerhetlen. Dr. Altmann Károly, Wien, VII., Mariahilferstrasse Nr. 70 Felvilágosító röpiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

ZSOLNAY IMRE bútorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSEN

Ferencziek-utca 11. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő-szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy bútórvásárlások nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.